

תקנה 15 (ג) לתקנות הדיינים (אגרות), תשי"ז – 1957.

15. (א) בתקנה זו "הכתב העיקרי" - הכתב של התובענה, הענין או ההליך.
- (ב) רצה בעל דין לטעון בכל תובענה, ענין או הליך שאין ביכלתו לשלם את האגרה או חלק ממנה, יצרף לכתב העיקרי, בשעת הגשתו לבית הדין, בקשה לוועדה לדחיית תשלום האגרה.
- (ג) הוגשה בקשה כאמור והועדה נוכחת, שאין ביכלתו של המבקש לשלם את האגרה או חלק ממנה - ותעודה של לשכת סעד משפטי תשמש ראייה לכאורה על כך - והיא סבורה שיש למבקש סיכוי להצליח בתובענה, בענין או בהליך, תהיה רשאית -
- (1) לדחות את תשלום האגרה או חלק ממנה;
- (2) להגביל את דחיית תשלומה של האגרה לאותה תביעה שבתובענה או לאותו ענין או הליך, או לאותו חלק מהם, הנראים לה כסבירים מבחינת סיכויי ההצלחה של המבקש;
- (3) להרשות את תשלומה של האגרה או כל חלק ממנה, בשיעורים תוך מהלך המשפט.
- (ד) (בוטלה).
- (ה) סירבה הועדה לבקשה, כולה או מקצתה, רשאית היא באותו מעמד להרשות למבקש לשלם את האגרה שתשלומה לא נדחה תוך הזמן שתקבע, ובלבד שלא יעלה על חמישה עשר יום, ומששולמה תוך אותו זמן, יראו את התשלום כאילו נעשה ביום שבו הוגשה הבקשה.
- (ו) סירבה הועדה לבקשה מבלי שהרשתה את תשלומה של האגרה תוך זמן קבוע, ולא שולמה באותו יום או שהרשתה את תשלומה תוך זמן קבוע והמבקש לא מילא אחר ההחלטה, ימחק בית הדין את הכתב העיקרי.
- (ז) דחתה הועדה את תשלומה של חלק מהאגרה ואותו חלק מהאגרה שתשלומה לא נדחה לא שולם באותו יום או תוך הזמן שנקבע, ימחק בית הדין את הכתב העיקרי.
- (ח) הגבילה הועדה את דחיית תשלומה של האגרה כאמור בתקנת משנה (ג) פסקה (2), יגיש המבקש כתב עיקרי מתוקן בהתאם להגבלה, או ישלם את ההפרש שבין האגרה המלאה והאגרה שתשלומה נדחה תוך הזמן שתקבע הועדה, ובלבד שלא יעלה על חמישה עשר יום, והכתב העיקרי המתוקן שהוגש תוך זמן שנקבע, יראו אותו כאילו הוגש ביום שבו הוגש הכתב העיקרי.
- (ט) הורשה תשלומה של אגרה בשיעורים תוך מהלך המשפט ולא שולם שיעור בזמנו, רשאי בית הדין למחוק את הכתב העיקרי או, אם הראו לו טעם מספיק לכך, להאריך את זמן תשלומה של השיעור.
- (י) נמחק כתב עיקרי לפי תקנות משנה (ו), (ז) ו-(ט), יראו אותו כאילו לא הוגש.

דחיית תשלומה של אגרה

תק' תשי"ח-1958

תק' תשי"ח-1958